

ויקרא (פרק כג)

- (א) וידבר ה' אל משה לאמר:
 (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
 (ג) ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא לה' בכל מושבתכם: פ
 (ד) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם:
 (ה) בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה':
 (ו) ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו:
 (ז) ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
 (ח) והקרבתם אשה לה' שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: פ
 (ט) וידבר ה' אל משה לאמר:
 (י) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
 (יא) והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:
 (יב) ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה':
 (יג) ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין:
 (יד) ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתים: ס
 (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה:
 (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה':

בראשית רבה (יא:ו)

פילוסופוס אחד שאל את רבי הושעיה, א"ל אם חביבה היא המילה מפני מה לא נתנה לאדם הראשון, א"ל מפני מה אותו האיש מגלה פאת ראשו, ומניח את פאת זקנו, א"ל מפני שגדל עמו בשטות, א"ל אם כן יסמא את עינו ויקטע את ידיו וישבר את רגליו על ידי שגדלו עמו בשטות, א"ל ולאלין מיליא אתינן, אתמהא, א"ל להוציאך חלק אי אפשר אלא כל מה שנברא בששת ימי בראשית צריכין עשייה, כגון החרדל צריך למתוק, התורמוסים צריך למתוק, החיטין צריכין להטחון, אפילו אדם צריך תיקון.

ויקרא רבה (כז:א)

א"ר יצחק משפט אדם ומשפט בהמה שוין משפט אדם (ויקרא יב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו משפט בהמה ומיום השמיני והלאה ירצה וגו'.

פסיקתא דרב כהנא

ר' יוחנן א' לעול' לא תהא מצות העומר קלה בעיניך שעל ידי מצות העומר זכה אבינו אברהם לירש את ארץ כנען, הד' דכת' ונתתי לך ולזרעך אחריוך את ארץ מגוריוך וגו' (בראשית יז: ח), על מנת, ואתה את בריתי תשמר.

פסיקתא דרב כהנא

א"ר בנייה אמ' הקב"ה לישר' בניי, כשהייתי נותן לכם את העומר הייתי נותן לכל אחד ואחד מכם עומר, עומר לגלגלת (שמות טז: טז), ועכשיו שאתם נותנים לי את העומר אין לי אלא עומר אחד משל כולם, ולא עוד אלא שאינו של חטים אלא של שעורים. לפיכך משה מזהיר את ישראל ואו' להם והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן (ויקרא כג: יא):

יהושע (ה:יא-יב)

ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה. וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא.

ויקרא רבה (כז:י)

ד"א והיה ז' ימים תחת אמו ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר משל למלך שנכנס למדינה וגזר ואמר כל אכסנין שיש כאן לא יראו פני עד שיראו פני המטרונא תחלה כך אמר הקב"ה לא תביאו לפני קרבן עד שתעבור עליו שבת שאין ז' ימים בלא שבת ואין מילה בלא שבת הה"ד ומיום השמיני והלאה ירצה...

ויקרא (פרק כא)

- (ו) קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי ה' **לחם אלהיהם** הם מקריבם והיו קדש:
(ז) אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו:
(ח) וקדשתו כי את **לחם אלהיה** הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני ה' מקדשכם:
(זז) דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב **לחם אלהיו**:
(כא) כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי ה' מום בו את **לחם אלהיו** לא יגש להקריב:
(כב) **לחם אלהיו** מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל:

ויקרא (פרק כב)

- (כה) ומיד בן נכר לא תקריבו את **לחם אלהיכם** מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם: פ
(לג) **המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים** אני ה': פ

ויקרא (פרק כג)

- (ו) ובחמשה עשר יום לחדש הזה **חג המצות** לה' שבעת ימים מצות תאכלו:
(ז) ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
(ח) והקרבתם אשה לה' **שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו**: פ
(זז) ממושבתים תביאו **לחם** תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה **חמץ תאפינה** בכורים לה':
(יח) והקרבתם על **הלחם** שבעת כבשים תמימים ...

שמות (פרק טז)

- (כב) ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה:
(כג) **ויאמר אלהים הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר**:
(כד) ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:
(כה) ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה:
(כו) **ששת ימים תלקטו וביום השביעי שבת לא יהיה בו**:
(כז) **ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו**: ס
(כח) ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: פ
(כט) **ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי**:
(ל) **וישבתו העם ביום השביעי**:
(לא) ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיתת בדבש:
(לב) ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
(לג) ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני ה' למשמרת לדרתיכם:
(לד) כאשר צוה ה' אל משה ויניחוהו אהרן לפני העדת למשמרת:
(לה) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
(לו) **והעמר** עשרית האיפה הוא: פ

דברים (פרק ח)

- (ג) ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם:

בראשית (פרק ג)

- (יז) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: (יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: (יט) בזעת אפיך תאכל **לחם** עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב:

ויקרא (פרק כג)

- (יז) ממושבתים תביאו **לחם** תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה **חמץ תאפינה** בכורים לה':
(יח) והקרבתם על **הלחם** שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח לה':